

**Philippi Ecclesiæ Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiæ Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philip *<Eichstätt, Bischof>*

Ingolstadii, 1617

XI. Reginoldus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](#)

gnaremur, quorum utriusq; petitioni maximè pro amore di-
uino; & nostrinostrorum antecessorum remedio, libenter sa-
tisfecimus, & inde hoc iussimus præsens conscribi preceptum,
per quod volumus & firmiter regali sceptro iubemus, ut nul-
lus publicus index, ne quilibet ex iudicaria potestate, seu ali-
quis fidelium nostrorum, cuiuscunque sit ordinis vel persone
in eodem loco vel adiacentibus suis, quo cunq; modo augmen-
tentur Ecclesias, aut in locis & agris seu cateris possessionibus
ad memoratum locum pertinentibus, habeat ius ad causas au-
diendas, vel feuda exigenda vel mansiones, vel paratas fa-
ciendas sive tollendas, nec ipsius loci liberos & seruos iniuste
distringendos, aut quaslibet redditiones & occasiones illicitas
requirendas, aut parafredas, seu aliquas occasiones iniustas
unquam agere præsumat, sed idem locum cum omnibus perti-
nentiis suis sub nostra tuitionis emunitate perpetualiter quie-
tus subsistat; & ut hac liberalitas nostra auctoritas firmio-
rem perenniter habeat vigorem, hanc præceptalem chartam
inde conscriptam manu propriaroboramus, annulique nostri
impressione iussimus sigillari. Hactenus Diploma.

Ad extremum omitti non debet, vocabulum
Starckhandus, putè esse Germanicum, Starckhandi
quasi dicas; Fortimanus. Olim quoque à manibus data
sunt nomina: ut Longimanus, Rex Persarum à longis
manibus.

XI. Reginoldus.

Musicus inde locum Reginoldus rexit eundem.

De quo Bruschianus Catalogus. Reginoldus vir doctissi-
mus, trium linguarum egregiè peritus, Musicus eximus, tri-
bus Othonibus Imperatoribus longè charissimus, à quibus
multa insignia priuilegia consecutus est. Eligitur in Episco-
pum Aichstadianum, post mortem Starchandi. Praefuit lau-

Hh 3

dabi-

To grec *το χρυσόν*

dabilius ac utilissimè annis XXIV. Obiit quarta Aprilis anno Domini DCCCC. LXXXIX. scripsit vita sanctorum Nicolai, Blasij, Willibaldi item ac Unibaldi fratrum. Ampliavit, ac illustriorem fecit Basilicam Cathedralem. Vtrum autem vita S. Willibaldi, quam Tomo IV. Antiquæ Lectionis D. Canisius intulit, sic illa ipsa, quam Reginoldus scripsit, difficile dictu est. Coniecturæ à D. Canisio allatae eò ducunt, sed sunt, quæ etiam abducant. Judicet Lector.

** Templum ex-
cathedrale.*

De hoc Anonymus Hasenrietanus, præter cætra, isthac. Cum Monasterium* amplificare cogitaret, consilium q[uod] prænominati S. Odalrici Episcopi super hacre per legatum inquireret, vir sanctus huiusmodi responsum remisit, nec opus, nec bonum sibi hoc videri. Satis magnam esse Ecclesiam quantitate, maximam verò sanctitate. Neq[ue] enim se unquam in ullam venisse, in qua melius posset orare. Hoc responsum pullulum revocatus ab incepto, post tamen satis fecit suo desiderio. Occidentalem namque templi partem, prius ceteris tribus aequali, eius partis ampliavit adiectione, quæ nunc versus occasum est hodierna sacris fontis statione. Ex eo tempore paulatim cessabant signa & prodigia, quæ ibi prius fiebat plurima. Ut enim maiores nostros sape audiui dicere, appropinquate quo annis festiuitate S. Willibaldi, tantam multitudinem cœorum, clandorum, mancorum, demoniacorum & multis variè debilium confluxit, ut porticus illa magna ad S. Martini, nequaquam eos capere posset, tantus q[uod] stridor ab eis in Vigilia sancti fieret, ut vesperam illam iocundissimam non nihil impedirent. Veruntamen antequam Missa in die sancto finita fuisset, fermè omnes sanati Deo sancto q[uod] Willibaldo debitas grates referrent.

Diligebat autem idem Episcopus præpotentem quandam Dominam, Pia vocatam, quæ omnes illiustoris fæminas arti-

En hoc monasterio duas sorores habet
tissas habuit Bibaldus p[re]dictus
Bibadius Norimbergensis, vir publicus
et primum monumentis notus
sabina p[ro]pterea Euphemia, quare illa obiit
anno Christi 1529. ista anno 1547. 70
Abbatissa officio post soror[um] suarum Sabina
suscepto, anno adoptionis 1530.
plurimas strumper ab hereticis
invulsas et monasterio excommunicatis
tentam perp[er]se, unde constans tandem p[ro]cessus
et immota in op[er]ibus vita et Catholicis
fidei profecitione anno salutis 1549.
cum suu conuersu migravit in pranians
monasteriu proprio Eystadium, Mauricio
Episcopo Eystadiensi necessaria suppeditante
postea iudicata fuit profligata ad eam
Caroli V. Schmalkaldici fondis sociis
sod tandem harpii domo capu offensis
et via antiqua iustitia abolitis in
poteris multo, monasteriu ab Harpiis
Harpiis dimicant utri p[ro]fanatum or
usq[ue] ad for m[on]stra et bona quibus Orthodoxa
fides, misericordia, et p[ro]prio gaudiu

uivimus.

Habuit ideo Bilibaldus Norimbergus in
Clariſſas clariſſas partymonias du-
ſorioris Abbatissas in filia regias offici-
as dignitatis, quae tempore pape Christi nati-
1550. uice ſuperiora a monachis Clariſſas
Norimbergae uocatae erat. Quatuor uite pro-
mota ipſa Noricus, s. Clavis ſpirituosa
propter fidem catholicam et monachicam uo-
luntatisfirmitatem operationem calamitosas subi-
cepit, namque credidit nisi ipsarum promissionum
epitole et Apologie ad Senatum Norimber-
gensem inter operam Bilibaldina reha-
uerant, et facilius modo funderet, tamen
et citoles modo aperciens et tyramide,
vix clavis spadem et ponebat. Cibosq;
plute. 12. aduersus inimicos, et iuror
capitores. Regna fando surge in iudicior
quoniam ista et condemnabit eum, quia uni-
uia timore temere audire sapientiam Salomonis,
et ecce plusq; Salomon hic. Quantu[m] magis
in iudicio tangere diligenter ipso bono dicas
furgant g[ra]u factis et patris sui Bilibaldum
et condemnabit eum, quod tam citius et leviter
facta a maiori suorum orthodoxa fide p[ro]p[ter] audi-
tus permisserat, et ad Lutherum carba transi-
xit.

artificiorum subtilitate incomparabiliter dicitur superasse,
hac multis & miris ornatibus Ecclesiam nostram decorauit,
non solum per se met ipsam operando, seu tradendo, verum e-
tiam alias multas, multa artificiorum genera docendo. Ad
ultimum perfecte conuersa ad dominum, in proximo constru-
xit monasterium sanctimonialium Bergen vocatum, quod regre-
galibus, ut erat dictissima, redditibus locupletatum, & omni
ornamentorum genere multifariam decoratum Romana Ec-
clesia specialiter tradidit. Quam traditionem Ioannes tunc
Apostolicus privilegio suo, quod hodieq; nobiscum est, confir-
mavit, & omnes eidem monasterio aliquam iniustitiam fa-
rente terribiliter anathematizauit.

Porro Bergæ iuxta infimum altare huiusmodi in-
scriptio legitur. Die Hochgeborene Fürstin Billidut/ Pla-
n angeborner Willigkeit genant/ ein Tochter Herzog
Iselbrechts von Pemelgam vnd Lotring/ vnd Frauwen
erwigen/ des ersten Kœisers Otto Schwester/ Stiff.
nach Abgang ihres Gemahels Herzog Berchtold in
Bayrn diß wurdig Gottshaus/ im 26. Jar/ ihres wittiben
Standes/nach der Geburt Christi D C C C. L X X VI.
De hoc Monasterio plura Hundius in Metropoli, &
ruschius in Catalogo Monasteriorum. Situm est in
Eystadium & Neoburgum, Principis Palatini se-
m: olim Ordinis S. Benedicti. + 100

XII. Megengozus.

Hinc malus ipse in malis Megengoz, largus egenis.
arie scribitur hoc nomen, ut pleraque alia huius
otæ: etiam Meginaudus inuenias & Meginaldus; hoc
ostromore, inquit Trithemius, lib. de origine Franco-
um; illud, consuetudine Sicambrorum Lin V mutantium.
enuit Megengozus Episcopatum annos XXIV. E
viuis